

кои-то доставятъ възможность или какво да было срѣдство на жены за въспрепятстваніе-то да не рождать дѣтца или да умрѣтъ възчшато-то въ утробѣ-тѣ си, 8) кои-то емисать въ ястія-та или питія-та вредителни за здравіе-то и живота на человѣка вещества, 9) кои-то умысленно предаватъ заразителны болкы на другы и 10) кои-то правятъ какво да было непозволително или опасно и что и не предпріматъ необходимы-тѣ предвардванія за предвареніе-то смерть-тѣ, что може да сполѣти отъ това нѣкого.

Посрѣдственно съдѣйствовать на убийство-то тіи, кои-то пропущать това, кое-то любовь-та и правда-та иы обязвать да направимъ за запазданіе-то живота на ближняго. Напр. тяжко е виновенъ той, кой-то е узналъ заговора за убийство-то на нѣкого, а не предвари да може да ся въспре, и той, кой-то има възможность-тѣ да спаси живота на невинаго, нальжа обвиненнаго, а не го извѣрши; особенно тяжко грѣши противъ любовь-тѣ и правду-тѣ той, кой-то е обязанъ по званіе-то и должностіе-тѣ (си) да ея занимава за безопасность-тѣ на ближняго и не ся постарае да въспрепятствуватъ на убіцы-тѣ приведеніе-то въ исполненіе умыщеніе-то противъ живота му.

Посредственно виновни быватъ въ смерть-тѣ на ближняго: 1) лѣкарѣ-тѣ, и кои-то бабуватъ баби-тѣ, кои-то по крайно-то неблагоразуміе или грубо-то незнаніе занята си, допущать смерть-тѣ на повѣрени-тѣ имъ нещастны женыцы; 2) спицерн-тѣ, съставляющи-тѣ лѣкарства-та, които по незнаніе или немарливость или по непротестително намѣреніе или за угодъ (нѣкому), отстѣпить въ приготовленіе-то лѣкарство-то отъ предписаніе-то на лѣкаря; 3) тіи, кои-то сж за надзоръ надъ болница и болны поставени непрестанно да съглѣдватъ и пазятъ опасность-тѣ на болны-тѣ, а гы оставятъ безъ да ся грижатъ и наглѣдватъ, даватъ имъ да ядятъ когато не трѣбѣ, или и такви ястія, что сж запретени отъ лѣкари-тѣ. 4) Посредственно виновни быватъ въ убийство-то и тій, кои-то съ какво да было помало по-мало съкращаватъ живота на ближняго. Такови сж: развратни-тѣ челяды, кои-то причиняватъ скърбъ и огорченія на родители-тѣ си и чрѣзъ това и самѣ-тѣ преждевременна смерть; така подобно и тіи, кои-то не даватъ на сопѣтъ дѣтца, на слуги-тѣ и слугини-тѣ нуждны-тѣ облекла, достаточн-тѣ храны, или когато сж болни — нуждны-тѣ лѣкарства и проч. макаръ кой-то е съдѣйственикъ въ смерть-тѣ на ближняго прави не толкова тяжко преступленіе, както оия, что е извѣршилъ самъ убийството, иъ и той все-такко съгрѣшава.

А кой-то причини ближнему смерть случайно, противъ волѣ-тѣ си, той не може да ся нарече убіецъ; понеже само предумысленіи-тѣ (съ волїх) свободни дѣйствія ся вмѣняватъ намъ. По закона Мойссеевъ убіици-тѣ ся наказватъ съ смерть; иѣ признава ся за неповиненъ смерти той, иже аще убіетъ близкаго своего не вѣдъ, и сей не исказидъ его (Втор. 19 4). Притова пакъ и той не ся освобождава отъ църковно-то наказаніе (епитимія) за очистуваніе и успокоеваніе на съвѣсть-тѣ. Къмъ неволно-то убийство ся относи и убіваніе-то на она, кой-то е нападналъ съ оружіе противъ насть, а намъ не остава друго средство за запазданіе собствений животъ освѣнъ чрѣзъ неговѣ-тѣ смерть.